

§ 1. Zmniejsza się istniejącą liczbę punktów sprzedaży napojów alkoholowych o 10%.

§ 2. 1. Liczbę punktów sprzedaży napojów alkoholowych określa się w zależności od liczby ludności na terenie województwa, rodzaju środowisk (miejskie, wiejskie i inne), istniejącej sieci handlowej oraz połączeń komunikacyjnych między miejscowościami.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z wojewodami określa liczbę punktów sprzedaży napojów alkoholowych w poszczególnych województwach, kierując się zasadami wyrażonymi w ust. 1.

3. Wojewodowie mogą zmniejszać liczbę punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej

18% alkoholu, jeżeli jest to niezbędne do ograniczenia spożycia alkoholu.

§ 3. Wojewodowie po dokonaniu weryfikacji zarządzą likwidację zbędnych punktów sprzedaży napojów alkoholowych.

§ 4. Przepisy dotyczące wojewodów stosuje się odpowiednio do prezydentów miast stopnia wojewódzkiego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 1, który wchodzi w życie z dniem 31 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

274

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 października 1983 r.

w sprawie dodatkowych płatnych urlopów dla niektórych pracowników zatrudnionych w muzeach martyrologicznych.

Na podstawie art. 160 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom muzeów martyrologicznych, zatrudnionym na stanowiskach pracy wymagających bezpośredniej styczności z reliktnami poobozowymi w obozach i więzieniach hitlerowskich, przysługuje płatny urlop dodatkowy w wymiarze 14 dni roboczych w każdym roku kalendarzowym.

2. Urlop dodatkowy przysługuje, jeżeli pracownik, o którym mowa w ust. 1, jest zatrudniony w bezpośredniej styczności z reliktnami poobozowymi co najmniej przez połowę obowiązującego go wymiaru czasu pracy.

§ 2. Prawo do pierwszego płatnego urlopu dodatkowego nabywa pracownik po przepracowaniu jednego roku na stanowiskach określonych w § 1.

§ 3. 1. Urlop dodatkowy nie może być dzielony na części.

2. Urlop dodatkowy powinien być wykorzystany w tym roku kalendarzowym, w którym pracownik nabył do niego prawo.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

275

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 listopada 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. Nr 7, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1982 r. w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych (Dz. U. z 1982 r. Nr 18, poz. 134 i z 1983 r. Nr 10, poz. 51) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Upoważnia się Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do:

1) ustalania:

a) zasad opracowywania kosztorysowych norm nakładów rzeczowych robót budow-

lanych i montażowych oraz remontów budowlanych,

b) metod kosztorysowania robót budowlanych i montażowych oraz remontów budowlanych,

2) dokonywania, w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami oraz kierownikami urzędów centralnych, podziału zadań w zakresie opracowywania i wydawania kosztorysowych norm nakładów rzeczowych i wydawania katalogów nakładów rzeczowych.

2. Upoważnia się właściwych ministrów oraz kierowników urzędów centralnych do ustalania, w uzgodnieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, kosztorysowych

norm nakładów rzeczowych oraz katalogów nakładów rzeczowych.

3. Uzgodnień, o których mowa w ust. 2, nie wymagają normy nakładów rzeczowych i katalogi nakładów rzeczowych dotyczące robót remontowych nie wchodzących w zakres budownictwa ogólnego, robót związanych z konserwacją obiektów zabytkowych, robót montażowych maszyn i urządzeń górniczych oraz mechanicznej przeróbki węgla,

robót górniczych podziemnych wraz z robotami elektrycznymi, teletechnicznymi oraz rurociągami technologicznymi i robotami transportowymi, robót wiertniczych, wiertniczych mrozeniowych i cementacyjnych, robót montażowych górnictwa ropy naftowej i gazu wraz z urządzeniami."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

276

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 października 1983 r.

w sprawie zakresu roszczeń przysługujących Ministrowi Spraw Wewnętrznych i podległym mu organom w stosunku do funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej.

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych mu organów (Dz. U. Nr 38, poz. 172) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministrowi Spraw Wewnętrznych i podległym mu organom przysługuje roszczenie o zwrot świadczenia w stosunku do funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, z których winy zaistniał u obywateli uszczerbek na zdrowiu lub szkoda w mieniu albo utrata osoby najbliższej w wyniku zastosowania środków

przymusu bezpośredniego, w tym również broni palnej, jeżeli organy te naprawiły wyrządzoną szkodę.

§ 2. Ustalanie i dochodzenie roszczeń, o których mowa w § 1, następuje w zakresie i trybie przewidzianym w przepisach o odpowiedzialności materialnej funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej za szkody wyrządzone jednostce podległej Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczyk

277

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 października 1983 r.

w sprawie rozliczania z budżetem centralnym wyników przeszacowania zapasów u osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 23 pkt 4 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby fizyczne oraz nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej osoby prawne i inne jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, wykonujące działalność wytwórczą, usługową lub handlową, są obowiązane do rozliczania z budżetem centralnym wyników przeszacowania zapasów surowców, materiałów, produkcji nie zakończonej, wyrobów gotowych i towarów w związku ze zmianą cen urzędowych.

2. Podstawę dokonywania przeszacowania stanowią decyzje o zmianie cen.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) surowcach i materiałach — rozumie się przez to surowce i materiały, które w wyniku procesu produkcyjnego stają się substancją wyrobu lub jego częścią składową albo pośrednio są zużywane w związku z działalnością produkcyjną lub świadczeniem usług,
- 2) wyrobach gotowych — rozumie się przez to wyroby własnej produkcji, której proces został całkowicie zakończony,

- 3) towarach — rozumie się przez to towary przeznaczone do sprzedaży w stanie nie przerobionym.

§ 3. 1. Nie podlegają przeszacowaniu i rozliczeniu z budżetem zapasy:

- 1) materiałów, których zużycie obciąża ogólne koszty działalności wytwórczej, usługowej i handlowej, z wyjątkiem paliw stałych i płynnych,
- 2) surowców i materiałów niezbędnych do wykonania umów zawartych przed dniem zmiany cen, jeżeli z umowy wynika, że zapłata za świadczenie ma nastąpić według ceny ustalonej w dniu zawarcia umowy,
- 3) pieczywa w działalności gastronomicznej i handlowej.

2. Jeżeli wynik przeszacowania zapasów nie przekroczy za dany miesiąc 2000 zł, nie dokonuje się rozliczeń z budżetem.

§ 4. 1. Wynik przeszacowania zapasów stanowi:

- 1) w odniesieniu do surowców, materiałów i towarów — różnicę między wartością obliczoną według nowych cen zakupu a ich wartością obliczoną według cen zakupu obowiązujących przed zmianą cen,
- 2) w odniesieniu do produkcji nie zakończonej (półwyrobów) i wyrobów gotowych — różnicę między war-